

भोजपु

पुरस्ताद्विभवे पात्रे सुविस्तीर्णे मनोरमे ।
 रुदः स्रुपौदनं दद्यात् प्रदेहांसु सुसंस्कृतान् ॥
 फलानि सर्वभक्ष्यांश्च परिशुष्काणि यानि च ।
 तानि दक्षिणपार्श्वे तु भुञ्जानस्योपकल्पयेत् ॥
 प्रदवाणि रसांश्चैव पाण्यौ पानकं पयः ।
 खड्गान् यथांश्च पेयांश्च सख्ये पार्श्वे प्रदापयेत् ॥
 सर्वान् गुडविकारांश्च रागघाद्वसट्टकान् ।
 पुरस्तात् स्थापयेत् प्राज्ञो ह्योरपि च मध्यतः ॥
 एवं विज्ञाय मतिमान् भोजनस्योपकल्पनाम् ।
 भोक्तारं विजने रम्ये निःसम्बाधे सुभे शुचौ ॥
 सुगन्धिपुष्परचिते समे देशेऽथ भोजयेत् ।
 पूर्वं मधुरमन्नीयाम्भ्योऽन्तलवणौ रसौ ॥
 पञ्चाच्छेषान् रसान् वेदो भोजनैव्वचारयेत् ।
 आदौ फलानि भुञ्जीत दाडिमादीनि बुद्धिमान् ॥
 ततः पेयांस्ततो भोष्यान् भक्ष्यांश्चान्ततः परम् ।
 घनपूर्वं समन्नीयात् केचिदाहुर्विपर्ययम् ॥
 आदावन्ते च मध्ये च भोजनस्य तु शस्यते ।
 अतीवायतयामास्तु स पा येभ्यस्तु स्मृताः ॥
 तेषु तत्प्रत्यनीकाण्यं भुञ्जीत प्रातरं व तु ।
 येषु चापि भवेयुश्च दिवसा भृशमायताः ॥
 तेषु तत्कालविहितमपराह्णे प्रशस्यते ।
 रजन्वो दिवसाश्चैव येषु चापि समाः स्मृताः ॥
 कृत्वा सममहोरानं तेषु भुञ्जीत भोजनम् ।
 तस्मात् सुसंस्कृतं युक्त्वा दोषैरेते विवर्जितम् ।
 यथोक्तगुणसम्पन्नसुपसेविते भोजनम् ॥”
 भोजनपात्रं, जौ, (भोजनस्य पात्रम् ।) भक्ष्यद्रव्या-
 धारः । यथा,—
 “तिष्ठन्ति यत्र नवकाश्चननिर्मितानि
 श्रेयोक्तानि परितस्तु कटोरकाणि ।
 राकाशशाङ्कनवमखलभास्करं यत्
 चौथोभृतां रजतनिर्मितघालकं स्यात् ॥
 अथोर्ध्वप्रतिमादर्शिकांस्त्यमादर्शवत् शुचि ।
 पात्रं द्रुमं सुविस्तीर्णं स्त्रीयामन्तुर्लभम् ॥
 पत्रावली भवति वा नृपभोजनाय
 निर्जन्तुजालरहितमालवारिधौता ।
 पालाशभूरुहदलैरचिता मनोज्ञा
 तादृविपर्ययकण्ठैः परिवेष्टिता च ॥”
 इति पाकराजेश्वरः ॥
 भोजपतिः, पुं. (भोजानां भोजवशीयानां पतिः ।)
 कंसराजः । यथा,—
 “मल्लानामशनिर्नृणां नरवरः स्त्रीणां सरौ
 र्दन्तिमान्
 गोपानां खजनोऽसतां चित्तिभुजां शास्ता
 खपित्रोः प्रियुः ।
 न्दुर्भोजपतेर्विराड्विदुषां तत्त्वं परं योगिनां
 वृक्षीनां परदेवतेति विदितो रङ्गगतः साधजः ॥”
 इति श्रीभागवते १० स्कन्धे ३३ अध्याये ७ श्लोकः ॥
 भोजपुरं, जौ, (भोजस्य भोजराजस्य पुरम् ।)
 खनामखातदेशः ।
 “आजिदभूदभोजपुरे साकमसुरवरैः ।
 हरे रेवापारे खली नूनं ते लघ्वीयांसः ॥”
 इति विदग्धसुखमखनम् ॥

भोजयिता, [ऋ] त्रि, (भुञ् + णिच् + कर्त्तरि
 ङच् ।) भोजनकारयिता । भोगप्रयोजकः । यथा,
 “कर्त्ता च देही भोक्ता च आत्मा भोजयिता
 सदा ।
 भोगो विभवभेदश्च निष्कृतिर्मक्तिरेव च ॥”
 इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे २३ अध्याये ॥
 भोजधिपः, पुं, (भोजस्य अधिपः ।) कंसराजः ।
 इति शब्दरत्नावली ॥
 भोष्यं, त्रि, (भुञ्चते इति । भुञ् + कर्मणि +
 ण्यत् । “भोष्यं भक्ष्ये ।” ७ । ३ । ६६ । इति
 निपातनात् न कुत्वम्) भोजनीयद्रव्यम् । यथा,
 “भोष्यं भोजनशक्तिश्च रतिशक्तिर्वराः स्त्रियः ।
 विभवो हानशक्तिश्च नाप्यस्य तपसः फलम् ॥”
 इति चाणक्ये ५१ श्लोकः ॥
 अपि च ।
 “आहारं घृद्धिघ्नं चूष्यं पेयं लेह्यं तथैव च ।
 भोष्यं भक्ष्यं तथा चर्ष्यं गुरु विद्याद्यथोत्तरम् ॥”
 चूष्यं इच्छुदण्डादि । पेयं पानकशर्करादिकादि ।
 लेह्यं रसालाकथितादि । भोष्यं भक्त्युपादि ।
 भक्ष्यं लड्डुकमखकादि । चर्ष्यं चिपिटचय-
 कादि । इति भावप्रकाशः ॥ (पिटृणां हृत्प्रथं
 देधे अन्नादौ च ॥)
 भोज्यदानस्येतिकर्मयता यथा । ॐ अद्यासुके
 मासि असुके पक्षे असुकतियौ असुकगोत्रस्य
 पितुरसुकदेवशर्मण्य एकोद्विद्विधिकसामन्त-
 चरिकाश्राद्धवाचरे असुकगोत्रस्य पितुरसुक-
 देवशर्मण्योऽक्षयखर्गकाम इदं सष्टतसवस्त्रोप-
 करणामात्रभोज्यमश्चितं श्रीविष्णुदेवतं यथा-
 सम्भवगोत्रनाम्ने ब्राह्मणायार्हं दद्यात् । ततो
 दक्षिणा । ॐ अतोत्यादि कृतेतत्सष्टत-
 सवस्त्रोपकरणामात्रभोज्यदानकर्मण्यः साङ्गतार्थं
 दक्षिणामिदं काश्चनमन्त्रं श्रीविष्णुदेवतं यथा-
 सम्भवगोत्रनाम्ने ब्राह्मणायार्हं दद्यात् । कृते-
 तत्सष्टतसवस्त्रोपकरणामात्रभोज्यदानकर्म-
 ष्चिद्रमस्तु । इति ब्राह्मणयोगतत्त्वम् ॥
 भोज्यसम्भवः, पुं, (सम्भवत्त्वादिनि सम्भव उत्-
 पत्तिकारणम् । भोष्यं सम्भवोऽस्य ।) शरीरस्यै-
 रसघातुः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
 भोटान्, पुं, (भोटस्तज्जातिरङ्गमस्य ।) देश-
 विशेषः । इति शब्दरत्नावली । भोटान् इति
 भाषा ॥ (भोटान्तोऽपि पाठः ॥)
 भोभो, अ, सम्बोधनम् । इति हलायुधः ॥ (यथा,
 महानाटके । १ । १४ ।
 “भोभो भुजङ्ग ! तरुपल्लवजोलजिङ्ग ! ”)
 भोलानाथः, पुं, शिवः । यथा,—
 “ब्रह्मणो वचनं श्रुत्वा भोलानाथः क्षपानिधिः ।
 संहृत्य तां महाज्वालानां सगणोऽन्तरगाङ्गुने ॥”
 इति श्रीशिवपुराणोत्तरखण्डे तुष्किवामदेवसंवादे
 वाराणसीमाहात्म्ये पञ्चमोऽध्यायः ॥ ३० ॥
 पुस्तकान्तरे भोलानाथ इत्यत्र महादेव इति
 पाठः ॥

भौलिः, पुं, उड्, इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 भौतः, पुं, (भूतानि प्राणिनोऽधिष्ठान्य प्रवृत्तः ।
 भूत + अण् ।) भूतयज्ञः । बलिर्कर्म । यथा,—
 “होमो देवो बलिर्भौतो ह्यद्योऽतिथिपूज-
 नम् ॥”
 इत्याहिकतत्त्वम् ॥ देवलः । इति शब्दमाला ॥
 (भिच्चादिभ्योऽण् । भूतसङ्घः । तस्येदमित्यण् ।)
 भूतसम्बन्धिनि, त्रि ॥
 भौतिकं, जौ, (भूतानां विकार इति ठक् ।)
 सुक्ता । इति राजनिर्घण्टः ॥ त्रि, भूतसम्बन्धि ॥
 (भूतानि चित्वादीनि तद्विकारश्च गोचरदृशा-
 दयः ।
 “आहङ्कारिकत्वश्रुतेर्न भौतिकानि ।” इति ।
 २ । २० । सांख्यसूत्रम् ॥ दृष्टविशेषश्च ।
 तथाच । “ईश्वरकृष्णकृतसांख्यकारिकायाम् ।
 अष्ट विकल्पो देवस्त्वैयं योनिश्च पञ्चधा भवति ।
 मानुष्यश्चेकविधः समासतो भौतिकः सर्गः ॥
 अत्र च सर्गं चैतन्योत्कर्षापकर्षविशेषात् तार-
 तम्यम् । यथा, तत्रैव । जडं सत्त्वविशालस्तमो-
 विशालश्च मूलतः सर्गः । मध्ये रजोविशालो
 ब्रह्मादिस्तम्बपर्यन्तः ॥
 भौतिकः, पुं, महादेवः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 (उपद्रवः । आध्यादिः । चक्षुरादि । शरी-
 रादि ॥ (भूतेषु महादादिचित्त्यन्तेषु आत्मवृद्धा
 उपासकाः भौतिकाः । बौद्धविशेषाः ।
 “भौतिकास्तु शतं पूर्वं सहस्रन्वाभिमानिकाः ॥”
 इति पातञ्जलयोगसूत्रस्यासभाष्यटीकायां वाच-
 स्यतिमिश्रधृतवचनम् । १ । १६ ॥)
 भौती, स्त्री, (भूतानां भूतयोनीनामियमिति ।
 भूत + अण् । डीप् । तस्यैः भूतानामधिकारि-
 त्वविविद्यमानत्वात्पाठम् ।) रात्रिः । इति
 हेमचन्द्रः । १ । ४२ ॥
 भौत्यः, पुं. (भूतेरपर्यं पुमान् । भूतिः + अप-
 त्त्वार्थे व्यञ् ।) भूतिमुनिपुत्रसत्तुर्दशो मनुः ।
 यथा,—
 मार्कण्डेय उवाच ।
 “अतः परन्तु भौत्यस्य लसुत्पत्तिं निशामय ।
 देवावृषीस्तथा पुत्रांस्तथैव वसुधाधिपान् ॥
 बभूवाङ्गिरसः पुत्रो भूतिर्नाम्नातिकोपनः ।
 तस्य भ्राता सुवर्चाभूद् यज्ञे तेन निमग्नितः ॥
 यियासुः शान्तिनामानं शिष्यमाह महासुनिः ।
 सदीदुक्तं सदाचारसुदारं सुनिस्तमम् ॥
 भूतिसवाच ।
 अहं यज्ञं गमिष्यामि धातुः शान्ते ! सुवर्चसः ।
 तेनाहूतस्त्वया चेहं यत् कर्त्तव्यं प्रणुष्व तत् ॥
 अतिजागरणं बद्धस्त्वया कार्यं ममाश्रमे ।
 तथा तथाप्रमत्तेन यथापि न श्रमं ब्रजेत् ।
 इत्याश्रमे तथैतुक्तः स तु शिष्येण शान्तिना ।
 जगाम यज्ञं तं आतुराहूतः सन् यवोयसा ।
 प्रशान्तस्त्वावदनो योऽसौ भूतिपरियहः ।
 तं दृष्ट्वा सोऽनलं शान्तं शान्तिरत्नन्दः खितः ।
 भौतश्च भूतेर्बहुधा चिन्तयन् स महाद्युतिः ॥